

Gerrie is de oudste dochter van ons lid An Cuijpers. In 1990 studeerde zij af aan de Hogeschool v.d. Kunsten, Afdeling Theaterschool te Kampen. Zij is heel breed georiënteerd: verhalen vertellen, workshops verzorgen, schilderen en schrijven. Ook verzorgt ze solovoortellingen. Wij maakten al eens kennis met haar manier van werken in een workshop "Voordracht".

In mei/juni 2009 hield Gerrie een expositie in het Bezoekerscentrum van Nationaal Park de Grootte Peel. Aan ons de vraag of we het leuk vonden om gedichten te schrijven bij enkele van haar doeken. Dat was tegen geen dovemansoren gezegd! Wij zetten schroom en tijdsdruk opzij en klaarden met enthousiasme deze klus.

Gerrie was onder de indruk van onze bijdragen en dat inspireerde haar tot het volgende gedicht:

Gedicht voor de dichter

*Au fond, zacht licht, cellotongen
er wordt een kind geworpen
voorgond wit, een laken
rood, een pijn*

*Nog voor de blik het plafond kan raken
voor de boreling
de weg naar de tepel vindt
zijn onbewust wit en karmozijn verworpen*

*Je wist, je vergat
in de roze wolk
Later, toen je groot was*

*opgeslagen blik
vertroebeld losgelaten
kwamen glad, ovaal als een ei
weten en voelen vrij*

*Aan het licht trad het poëzie gen
stralend wit, met een krans van roden
Jij, blanco dichtend, en je pen
Au fond, zacht licht, cellotonen*

Gerrie Cuijpers

En dit zijn dan die 7 bijdragen:

Symbool

Een vlinder is een levenssymbool
met tere vleugels als tegenpool
van brute kracht of overmacht

Zij doet mij dromen van die verre kust
waar de dood niet meer kan dreigen
waar disharmonieën zwijgen

Daar wil ik ooit een vlinder zijn
Met blauwe vleugels vol zomerschijn

Heimwee wenkte vanachter het glas
waarin ik vaag mijn spiegelbeeld las

Even nog bleef er een blauwe schijn
Schaduw van leven, schaduw van pijn.

An Cuijpers

Geisha

De ruimte is gereserveerd voor mannen
met hun overvloedige maaltijden, buitenshuis
stillen zij hun hongerige magen

Gracius bewegend breng ik mijn onherkenbare ik
tot leven, innerlijk zwijgend,
kalligrafeer ik letters op uitnodigende muren
schik bloemen in geurige vertrekken

Smachtend naar dorst die ze hebben
praat ik met hen,
zij, die nummer de mijne kunnen zijn

Met muziek en zang
vergrendel ik mijn helderrode kamer
afwachtend
terwijl zij zachtjes rommelen aan mijn deur

Anja Masee

De glasinlood boom

Het glazen raam
werpt grote trage
kleuren om zijn stam

Grijze paden
omhelzen de groene velden
en de roze einder

rust op zijn kale takken
in loden breekbaarheid
ontmoet het ene

de ander om
één te zijn
in het Noorderlicht

Annie Kessels

De cirkel

Ik kan weer

de zwemmende vissen strelen
dansen op het geritsel van de bladeren
meezingen met de branding van de oceanen
mij overgeven aan de seizoenen van de bloemen
mijn bloed vertragen als de stenen

Want alles staat weer opnieuw
met alles in verbinding

En ik ben weer sterrenstof
met de sterren

Karin Vossen

Zodra ik dit zie
voel ik me een astronaut
die de aarde onder zich
voorbij ziet schuiven

Dus een deel van onze aarde
maar toevallig wel juist dat deel
waaraan ik zelf ook
erg veel herinneringen heb

Als ik een paar intrigerende namen hier mag vermelden
dan denk ik aan Palenque, Uxmal en Chichen Itza
maar ook en zeker niet in de laatste plaats
aan Aguas Calientes, Cuzco en Machu Pichu

Maar als ik verder inzoom op het schilderij
dan lijkt het of er een meteoriet
is ingeslagen want de meeste
kustlijnen zijn erg gerafeld

Dit is wat dit bij mij oproept
en wat mij sterk intrigeert
Maar U begrijpt dat ik straks
een indringend gesprek zou willen
met de kunstenaar om erachter
te komen wat haar inspiratiebron
hiervoor is geweest.

Peter Masee

De danseres

product van aarde en vuur
ontstaan uit de verrezen as
van verborgen mystiek

plots oplaaiend en kleurig
opzwevend vol gloed
'n moment explosief

't langzaam oprijzen
uit de diepte
gedragen door niets

geboren is de danseres
met haar waaierende rok
van flakkerende vlammen

'n eenheid geheel onthuld
met kleurige kracht
die leidt tot totale extase

Resi Faessen

Rijkdom

met haar snufferd
in kleurrijke bloemen
laat haar dag leiden
door de natuur

neuriet spontaan
met bijen en hommels
streelt liefdevol een kikker
haar intenties zo puur

deinende blonde vlechten
wangen gloeiend en rood
wiebelende tenen, groene sprieten
pet legt stralende ogen bloot

heerlijk kind zijn
d'r levenslust
maakt dat ik mijn dag
met haar pluk

haar dagelijks genieten
mijn geluk

Terry van Lierop